

روزه مسیحی زمان مبارزه روحانی

((با همکاری با یکدیگر در رنج های مسیح سهیم شویم))

انگیزه اصلی روزه گرفتن برای ما مسیحیان هماهنگ ساختن هر چه بیشتر زندگی روزانه ما با پیام و تعالیم انجیل مقدس می باشد. برای نائل شدن پدین هدف عالی به یک مبارزه روحانی نیاز داریم که زندگی ما را دگرگون سازد، آنگاه قادر خواهیم بود که پراستی از مسیح نجات دهنده مان پیروی کنیم. ایشان فرمودند هر کسی که می خواهد از من متابعت کند صلیب خود را بردارد و پیرو من باشد. (انجیل لوقا باب ۹ آیه ۲۳).

اگر چه کلیسای مقدس، این مادر و معلم ما، توصیه می کند که در زمان روزه از بعضی مواد غذایی پرهیز کنیم تا اینکه به یاد برادران و خواهران فقیر و گرسنه مان باشیم و به آنها دست کمک دراز کنیم، اما بیشتر در روزه درونی یعنی پاک کردن قلب و اندیشه از افکار پلید و ناشایست تاکید می نماید. در رابطه با پاکی درونی، عیسی می فرماید: زیرا که خیالات پد و قتلها و زناها و فسقها و دزدیها و شهادت دروغ و کفرها از دل پر می آید و اینهاست که انسان را نجس می سازد. (انجیل متی باب ۱۵ آیه ۱۹).

بنابراین پرهیز کردن از مواد غذایی در زمان روزه اگر با روزه گرفتن از گناه و پاک کردن قلب از بدی توأم نباشد، باطل و هیچ ارزش روحانی و معنوی ندارد. روزه مسیحی، ما را با جدیت به یک مبارزه روحانی دعوت می کند و به ما فیض تکامل و پیشرفت در راه ایمان و امید و محبت می بخشد.

دوستان گرامی: انجیل به ما تذکر می دهد که خداوندمان عیسی مسیح پس از تعمید و قبل از آغاز ماموریت علنی اش چهل روز در بیابان روزه گرفت و در نهایت گرسنه شد و در برابر وسوسه های شیطان قرار گرفت. (انجیل متی باب ۴ آیه ۱ تا آیه ۱۱). وسوسه کننده از این فرصت استفاده می کند تا مسیح را به دام دروغهایش گرفتار

کند و او سه مرتبه سعی کرد تا عیسی را اغوا نماید و او را از بچا آوردن اراده پدر آسمانی اش باز دارد. لیکن خداوندمان عیسی مسیح با توکل به کلام کتاب مقدس ابلیس را شکست داد و نقشه نجات بشریت را با مرگ و رستاخیزش به اتمام رسانید.

امروز هم شیطان پلید و دشمن حقیقت، سعی بر آن دارد تا نکات ضعف ما را تشخیص داده و با وسوسه های فریبنده اش به ما حمله کند؛ تا اینکه پرده و اسیر او باشیم. از این لحاظ ایام روزه پنجاهه بهترین فرصتی است تا هر یک از ما از خود بپرسد: پیشتر در برابر کدام وسوسه آسیب پذیر هستم؛ وسوسه پول، شهوت رانی، تکبر و غرور، شهرت و مقام، خودخواهی، انتقام گیری و کینه توزی، خودنمائی و ریا کاری، دروغ و غیبت گوئی، مستی و عیاشی.... و پس از این درون گرائی و تفحص زندگی، از روح القدس صادقانه و صمیمانه بخواهیم تا ما را از قید و بند گناه آزاد سازد. لیکن برای پاروری کار روح القدس در قلبمان باید جدا با او همکاری کنیم. چگونه روح القدس می تواند ما را از شریر و فریبهای او نجات بخشد، اگر برای رهائی خود مبارزه و تلاش نکنیم؟! علاوه بر این ایام روزه بزرگ باید پیشتر ما را بیاد خدای عطوفت و مهربانی، و آن دوستدار گناهکاران بیندازد.

گاهی اشتباهاً فکر می کنیم چون مرتکب گناه می شویم بنابراین خدا از ما متنفر شده و دیگر به یاد ما نیست. چنین تصور و برداشتی از خدا کاملاً با خدائیکه انجیل مقدس به ما معرفی می نماید در تضاد می باشد.

زیباترین و مهمترین ویژگی خدای ما مسیحیان بر طبق کتاب مقدس و تعالیم کلیسا، ویژگی بخشش و محبت است. ما به خدائی ایمان داریم که شادی خود را با بخشش گناهکاران و پیدا کردن گوسفند گمشده می یابد. خدائی که پسر محبوب و یگانه خود را فرستاد تا خطاکاران را به توبه و داشتن یک زندگی نوین دعوت نماید. (انجیل لوقا باب ۱۵ آیه ۱-۳۲). پس تلاش کنیم تا از راه دعا و تعمق در کلام خدای زنده، روزه امسال را جهت ایجاد یک دگرگونی مثبت و بدست آوردن یک تجربه شخصی و عمیق از فیض بخشش خدا و محبت پیکران او به انجام برسانیم.

لذت و درد، ما را تحت کنترل گرفته اند.
اما کسی که از تاریکی به نور عزیزمت کرده است و
دیگر دستخوش لذت و درد نمی شود.
چنین انسانی از همه اضداد و احوال متضاد رهاست.
او در میانه قرار دارد، بنابراین متعادل است.
پس در خدا ساکن است. از وجود او نهر بی انتهای تبرکات جاری است و
پیوسته آنها را به هر کس که در مسیرش قرار بگیرد، می بخشد.
او تمامی وقایع زندگی را مثبت می بیند.
برای همه انسان ها، نیک و بد، دوست و دشمن، فقیر و غنی،
نیکی و خیر می خواهد.
او دعا می کند تا همه در آرامش بسر ببرند، و چنین می گوید:
(پادا که همه موجودات شاد و مسرور باشند))